

Ker ta kupčijska pogajanja še niso dozorela in rodila uspeha, vrši se prihodnja seja šele danes (v petek) in bode tudi ta dan šele položaj jasnejši postal. Klerikalci bodo morali zdaj barvo priznati, ali jim je res za delo in za zastopanje ljudstva, ali pa žrtvujejo vse svoji neverjetni politični požrešnosti in brezobzirnosti. Že prva seja deželnega zbora je dokazala, kako velikansko množino važnega gospodarskega dela bi imel deželni zbor izvršiti. Človeka srce zaboli, ako vidi na mizi nekopičeno predlogo za predlogo, na katere čaka ljudstvo s krvavečim srcem in katerih uresničenje zadržujejo ljudje à la Korošec in Benkovič zgolj iz neke nerazumljive častihlepnosti. Slovenski klerikalni poslanci upajo si svojim volilcem pač vse nuditi, ker poznajo svojo duhovniško moč, ker vedo, da so jim ti neizobraženi volilci slepo pokorni...

Bomo videli! Tudi ta pokorščina ima svoje meje in kadar trka lakota na okna kmetskih koč, rodijo se precej čudne misli v glavah izstradanega ljudstva... Bomo videli! Odgovornost za revščino, lakoto, za gospodarsko zaostalost, za stotero eksekucij kmetskih posestev **nosijo klerikalci**. Madež te odgovornosti jim ne izbriše nobeno mazilo raz čela! To odgovornost jim bode ljudstvo vedno dajalo...

Računski zaključek za l. 1910, ki ga je deželni odbor pri prvi seji predložil, kaže že prav občutno posledice brezvestne slovensko-klerikalne obstrukcije v deželni zboru. Vsled te slovenske obstrukcije namreč deželni zbor za l. 1910 ni nobenega proračuna več sklenil. Vsled tega pa je bil deželni odbor prisiljen, da črta vse one izdatke, za katere ni naravnost s postavo zavezan. Črtalo se je večinoma izdatke za gospodarske potrebe, ki so zlasti za štajerske kmete velikega pomena. Skupna svota teh črtanih postavk znaša več kot 1½ milijona kron. Z drugimi besedami povedano: **slovensko klerikalni poslanci so s svojo nepremišljeno, neopravičeno, brezvestno obstrukcijo doslej najmanj za 1½ milijona škode napravili**. In s tem „junaštvom“ se možakarji še ponavljajo! Sicer pa bomo o računskem zaključku in o proračunu za leto 1912 še obširno govorili!

1. seja deželnega zbora se je vršila v torek in jo je otvoril glavar s prisrčnimi besedami, v katerih je opozarjal zlasti na obilo gospodarskega dela, ki čaka rešitve. Potem je govoril cesarski namestnik grof Clary, ki je rekel, da trpi cela dežela pod neravnimi razmerami (ki jih je zakrivila slovenska obstrukcija!). Te razmere (pod slovensko obstrukcijo!) so usodopolne, oškodujejo težko denarni položaj in kreditno možnost štajerske dežele in so **nezdržljive**. Namestnik je potem spodbujal poslance, naj brez ozira na politične strasti združeno za koristi dežele in prebivalstva delajo (takih besed klerikalci od cesarskega namestnika se niso slišali! Cesarski namestnik jih je s svojimi besedami pravzaprav javno obsodil, da so krivi bede prebivalstva in propadanja dežele!).

Potem se je predložilo predloge in poročilo deželnega odbora, o katerih bomo še govorili. Po izvolitvi verifikatorjev in zapisnikarjev se je seja zaključilo. Prihodnja seja v petek; poročali bomo o nje v prihodnji številki.

revščina se zmiraj bolj širita, pri tem ko se ljudska omika in izobraženost zmiraj bolj krčita. Kod stari Makolčani moramo priznati, da postaja naše ljudstvo zmiraj bolj surovo, neomikano. Povprašat se moramo, kje tiči temu vzrok? Ako presojamo naše sosedne župnije, vidimo da je stvar drugačna. Nikjer na drugih farah ni osnovanih toliko klerikalnih društev (na primer „katoliško društvo“, „deviško društvo“, „deklško društvo“, „bralno društvo“, „mladeniško društvo“, potem prvi, drugi, tretji „sveti red“ itd.) kakor pri nas v Makovljah, — in v kljub temu ni nikjer ljudstvo v prvi vrsti mladina toliko pokvarjena kakor pri nas. Nečistost, surovost, brezobčnost, ubožnost itd. se nikjer toliko ne širijo kakor pri nas. Fantje se prepejajo po vaseh in cestah, v cerkvi in procesijah, kakor se je zgodilo zadnje nedeljo; napadajo potujoče in domače, streljajo celo po c. k. orožnikih! Snide se začano nič manj kod 11 fantov iz naše fare v kazenskem zaporu, pri tem ko se je izpustilo 5 fantalnov iz zapora Pri vsem tem pa se ne zahaja po sosednih občinah in farah toliko beračev kakor iz Makovske fare. Povprašati se moramo, kako je to mogoče? Kjer je polovice našega starega trga v klerikalnih rokah, to je posest g župnika in slov. posojilnice! Nekdo teh klerikalcev bode zopet rekel, kakor že večkrat, da je vsega tega ptujski „Štajerc“ kriv. Poprašajmo torej slavno gospodo? Nikjer (kolikor dokazljivo in znano) ne izhaja „Slov. Gospodar“ v tako velikem številu kakor v slavnih Makovljah, v vsaki ubožni bajti se nahaja, pri tem ko prihaja ptujski „Štajerc“ v celo majhnem številu. Nikjer v drugih farah ni toliko političnega in narodnega hujskanja in puntanja in sicer celo iz prižnice, kakor pri nas v Makovljah. Tudi se ne trosi na svetem mestu toliko sovraštva in hujskarje med nevedno ubogo ljudstvo, kakor ravno tukaj. In svet se še čudi, da so razmere zmiraj slabše. Stari pregovor: kakšni so pastirji, takšne so ovce! Slavni gospodje, le manj politike in političnega hujskanja, in več krščanskega nauka v ljubezni do bližnjega in stvar se bode ukrenila, če ravno polagoma, — in če ne, potrebuje Makolska fara še drugo c. k. orožniško postajo. — Sramujmo se, da smo katoličani! Stari Makolčani!

Sv. Trojica Slov. gor. V nedeljo dne 7. t. m. je imela trojiška prostov. požarna bramba svoj občni zbor. Predsedoval je častni hauptman Ferd. Gollob st., kateri je v kratkih besedah dobro in slabo pretéklega leta omenil. Iz poročila blagajničarja je izpreviditi, da je društvo zelo dobro delovalo in je zopet bilo mogoče, nekaj zaostalega dolga odplačat. V vodstvo so zopet vsi dosedajni odborniki izvoljeni in sicer: Georg Gollob (hauptman), Karl Horwath (njega

namestnik), Karl Kirbisch (blagajničar), Jakob Kovačič (zapisnikar), Pototschnik (Zeugwart), Konrad Gollob (Spritzenzugsführer), Alois Horwath (namestnik), Josef Horwath (Steigerzugsführer), Ferd. Gollob (namestnik), Johan Horwath (Fährnich). Olstopil je iz društva eden (k vojakom), pristopil eden. Tedaj šteje društvo zopet 36 mož in je tako zopet polnoštevilno. V preteklem letu je društvo moralo trikrat k ognju. Sklenilo se je tudi, da se bode dne 4. svečana v vseh prostorih gostilne Georga Golloba velika veselica priredila, katera bode vse dosedanje prekosila.

Sv. Anton v Slov. gor. Predzadnje nedelje je pa našemu Tužakovemu Južeku nekaj posebnega prišlo. Postavil se je za oznanitelja in oznanjeval nam vsem znane zadeve od podporah po toči, katerih še dosedaj nič nismo dobili. Olepšati je hotel sam sebe, ali to se mu ne bode posrečilo, ker mi razmere predobro poznamo. Ako bi nas ne vezala tajnost, bi se temu gospodu kaj boljšega očitali. Sedaj seveda, ko se je na prošnjo občinskih predstojnikov iz Cogetince, Brengova, Čagona, Andrevece in Oseka, katero je gospod Gollob pri Trojici naredil, zopet ta stvar začela gibati, sedaj pa pridejo taki ljudje s krokodilskimi solzami k vam in hočejo prvo čast za sebe vzeti. Poslanec Roškar v tej zadevi ni nič boljši. Za seje zasilnega odbora ni ta človek niti četrta ure časa imel, pač pa prej, da si je moral s vincem že odvrjene predstojnike nazaj pridobiti. Ali mi obtožimo vse takozvane poslance slovenske „kmečke zveze“, kateri so le farški poslanci, ker oni so krivi, da mi tako malo podpore dobimo, ker so za male nacionalne stvari deželni zbor razbili, od katerega sedaj ne moremo podpore dobiti. Tem poslancem je en slovenski napis na kakšnem stranišču važnejši, nego stradajoče ljudstvo. Pa videli bomo, kaj bode ta Roškar sedaj storil. — Ako ta ljubi Tušak hoče potožiti, kak njegovem švogru pri Sv. Trojici gre, bode naša zapra ušesa, ker to nas zelo malo briga. M vemo, da še Trojičane nikogar niso svedli, pa njegovo sovražno delo nazaj plačajo, pa imajo prav. Tudi vemo, da ni tam privezan in ako se mu ne dopade, ja lahko daljše gre...

Sv. Anton Slov. gor. Mi pa nekaj novega imamo, ni še to, pa še bo, prej kak kukovo zapela bo... Gospod fajmošter že dobro znajo gospod kaplan še boljši, zakaj da Micka Ottov tak velike šurele nosi. (Prihodnjč dalje.)

Iz Loč pri Konjicah. Zopet nekaj za naš goreče hujskače! Bile so pred kratkem občinske volitve na Zbelovem in so naši vrli naprednjaki prav imenito zmagali. Nato je poklical naš župnik Kozel volilce v farovž in jih hotel lovit kot jastreb piške. Začel je sladko govoriti: No

Boji v Perziji.

Splošno politično napetost, ki je dana vsled turško italijanske vojne in drugih enakih razmer, izrablja ruska vlada na prav brezobzirni način. Proti vsem pravim narodom in civilizacijam, na podlagi nekatere roparske „morale“ nastopa Rusija v Perziji. Tako so se pričeli krvavi boji. Seveda se slabotna Perzija ne more podati v vojsko z Rusijo. Ali z nasiljem in prelivanjem krvi si tudi ne bode pridobila mnogih simpatij. Vkljub temu nastopa Rusija z najgršim nasiljem. V mestu Tabris je pustila 15 Rusom sovražnih perzijskih voditeljev obesiti. In na ta način nadaljujejo Rusi svojo pot v Teheran. Tako se maje krasni prestol mladega perzijskega vladarja. Na perzijskem prestolu sedi zdaj komaj 14 letni šah Ahmed Kadjar, kate-rega očeta Mahmeda Ali je stranka sina prepredila. Rusija meče vedno večje množice vojakov iz kavkaških armadnih korov v severno Perzijo, da bode zamagla vsak upor zadušiti. Sicer pa bi se rada tudi Turčija v Perziji razširila, kar ji ji je seveda zdaj nemogoče, ker stoji itak v vojski z Italijo. Naša slika kaže zgoraj prizor od perzijsko-ruske meje, spodaj pa četo perzijskih vojakov.

Zahtevajte

posvod

„Štajerca“.

Zum russisch-persischen Konflikt.

Zobna kréma

KALODONT
Ustna voda 40

Dopisi.

Makovlje pri Slov. Bistrici. Dragi „Štajerc“! Moramo Ti zopet iz naših Makol poročati; ali žali Bog nič kaj dobrega. Slabe letine in splošna